

Sygn. akt **II K 381/15**

UZASADNIENIE

Skazany M. S. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w P. zapadłe w sprawach VII K 156/13 oraz VII K 455/14.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. został między innymi skazany niżej wymienionymi wyrokami Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w P. :

z dnia 11.07.2013 r. w sprawie **VII K 156/13** za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art.283 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełniony w dniu 26/27 września 2012 r na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności . Karę te skazany rozpoczął odbywać w dn. 04 czerwca 2015 r , zaś koniec kary przypada na dzień 30 grudnia 2015r

z dnia 17.12.2014 r. w sprawie **VII K 455/14** za czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art.64 § 1 kk popełniony 23 sierpnia 2014 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności. Kary tej skazany dotychczas nie rozpoczął odbywać . Orzeczono również środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

(dowód: odpis wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Pieszku II K 3/06 k. 9 ; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Pieszku II K 416/09 k. 10 ; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Pieszku II K 337/12 k. 11 ; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie V II K 156/13 k. 12-13 ;odpis wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie sygn. VII K 455/14 k. 14; a nadto opinia o skazanym k. 31 ; karta karna k. 7-8)

M. S. od dnia 04 czerwca 2015 r przebywał w Areszcie Śledczym w S. , gdzie rozpoczął odbywanie kary 7 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 11.07.2013 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Szczytnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w P. w sprawie VII K 156/13. Koniec kary przypada na dzień 30.12.2015 r . Tego dnia skazany winien rozpocząć odbywanie kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 17.12.2014 r wydanym przez Sąd Rejonowy w Szczytnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w P. w sprawie VII K 455/14. Jego zachowanie oceniono jako właściwe. Nie był nagradzany ani karany regulaminowo. Czas spędza głównie na oglądaniu telewizji , czytaniu prasy oraz rozmowach z współosadzonymi . Karę odbywa w systemie zwykłym . Pomimo zachęcania i motywowania nie był zainteresowany odbywaniem kary w systemie programowego oddziaływania. Był uczestnikiem programu readaptacji społecznej „Trzeźwy kierowca” w związku z prowadzeniem pojazdu w stanie nietrzeźwości. W stosunku do popełnionych przestępstw wypowiadał się w sposób krytyczny. Aktualnie skazany został przetransportowany do ZK w B..

(dowód: opinia o skazanym k. 31-31v)

Sąd zważył, co następuje:

Z dniem 01 lipca 2015r zmianie uległ stan prawny w zakresie warunków wydawania wyroku łącznego. Przed tym dniem przesłanki do orzeczenia wobec skazanego kary łącznej wymieniał kodeks karny w art. 85. Jak wynikało z treści przywołanego przepisu, sąd orzekał karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Uregulowanie to nie pozwalało na wydanie wyroku łącznego w zakresie wskazanym we wniosku skazanego , ponieważ przestępstwa za które skazany został M. S. nie pozostają w zbiegu realnym w rozumieniu przepisu dawnego art. 85 kk. Aktualnie obowiązujące przepisy art. 85 § 1 i 2 kk pozwalają na połączenie kar jak we wniosku. Zgodnie z art. 85 § 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu , z zastrzeżeniem art. 89 , w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa. Kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami sygn. VII K 156/13 oraz VII K 155/14 nie zostały dotychczas wykonane a więc podlegają połączeniu.

Zgodnie z dyspozycją art. 86 § 1 kk, granice kary łącznej wyznaczają najwyższa z kar jednostkowych oraz ich suma. W analizowanym przypadku ta granica wynosi 1 rok pozbawienia wolności oraz 1 rok i 7 miesięcy pozbawienia wolności .

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk , art. 85a kk , art. 86 § 1 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk sąd wymierzył M. S. karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Zgodnie z art. 85a kk orzekając karę łączną , sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze , które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego , a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzekając karę łączną sąd kierował się zasadą częściowej kumulacji kar. W przedmiotowym przypadku brak było podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji kar . Sąd dostrzegł , że kary podlegające połączeniu zostały orzeczone za przestępstwa między którymi właściwie nie ma związku . Skazany dopuścił się ich w odstępie czasowym sięgającym blisko dwóch lat. Poza tym popełnione przez niego przestępstwa godzą w zupełnie odmienne dobra chronione prawem. W związku z tym pełna absorpcja kar byłaby zbyt dużym dobrodziejstwem dla skazanego , który jak wynika z karty karnej był kilkakrotnie karany sędownie , zaś ostatnio odpowiadał w warunkach recydywy szczególnej podstawowej . Nie podlega dyskusji, że kara łączna nie może pogarszać sytuacji skazanego, ale też z drugiej strony, nie może stanowić dla niego zbyt dużej premii, powodowanej popełnieniem większej ilości przestępstw. Sytuacja skazanego, który kilkakrotnie dopuścił się czynów zabronionych, w porównaniu z osobą, która popełniła pojedynczy czyn przestępny, byłaby przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji niesprawiedliwa. Jednocześnie sąd nie zdecydował się na orzekanie przy zastosowaniu pełnej kumulacji kar. Pod uwagę wzięto to , że skazany prezentuje pozytywną postawę przebywając w warunkach więziennych . Na jego powrót z Zakładu Karnego oczekuje konkubina wraz z dziećmi oraz schorowany ojciec. Zdaniem sądu orzeczone kara łączna pozbawienia wolności jest sprawiedliwa i czyni zadość potrzebom wychowawczym wobec skazanego.

Na podstawie art. 577 kpk sąd na poczet orzeczonej wobec M. S. kary łącznej zaliczył okresy dotychczas odbytych kar w wyrokach podlegających połączeniu w tym okres 27.09.2012 r – 28.09.2012 r .

Na odstawie art. 576 § 1 kpk pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym, sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Na podstawie powołanych w sentencji wyroku przepisów, zasądził do Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 120,00 zł tytułem wynagrodzenia za wykonaną z urzędu obronę skazanego w niniejszej sprawie powiększoną o podatek od towarów i usług.

Mając na uwadze fakt odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności oraz brak dochodów , sąd w oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk zwolnił go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych

ZARZĄDZENIE

- (...);

- (...);

- (...).

P., dnia (...)r.